

Setkání

BISKUPSTVÍ ČESKOBUDĚJOVICKÉ

duben 2020 / ročník XXX

**Za Matkou
Marií
Františkou**

**Vstal Kristus
z mrtvých?**

**Být křesťanem
v čase PANDEMIE**

**Z Klokot
do Zimbabwe II**

PROHLÁŠENÍ BISKUPA českobudějovického ke koronaviru

Milí spolubratři v kněžské a jáhenské službě, bratři a sestry!

Před pár dní jsem vydal nařízení v souvislosti s vládním vyhlášením stavu nouze v důsledku pandemie Covid-19. Jak se dalo předpokládat z vyvíjející se situace, po několika dnech se ocitáme ve stavu, kdy celá naše země je v karanténě.

Věřím, že každý z nás si uvědomuje závažnost této situace a respektuje i veškerá opatření z toho vyplývající. I když není možné konat veřejné bohoslužby, a to ani v malém počtu, o to více bychom měli zintenzívnit výkon individuální duchovní péče. Kde je to možné, kostely mohou zůstat otevřeny a kněz může, byť jen omezeně, poskytovat duchovní službu. Velmi prosím, zvláště vás kněze, o každodenní oběť mše svaté a opravdové rozvíjení toho, co znamená „domácí církev“. Snažme se být všichni k dispozici našim bližním a dávejme dobrý příklad. Pamatujme v modlitbě na nemocné i zdravotníky, nezapomínejme ani na ty, kdo svými rozhodnutími za nás nesou odpovědnost, a prosíme za brzké ukončení této epidemie.

Prožíváme postní dobu, jakou si nikdo z nás před pár týdny nedokázal představit. Kéž nás všechny vede ke skutečně změně smýšlení, jak jsme k tomu byli vyzváni na Popeleční středu a mějme na paměti, co píše apoštol Pavel: „*Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha*“ (Řím 8, 28).

Vám všem jsem nablízku svou modlitbou a všem žehnám na přímluvu Panny Marie, Uzdravení nemocných!

*Vlastimil, biskup českobudějovický
České Budějovice, 16. března 2020*

Obsah

Prohlášení biskupa českobudějovického ke koronaviru	2
Editorial	3
Za Matkou Marií Františkou	4
Biskup V. Kročil oslavil výročí	4
Ocenění pro Charitu za nasazení při mimořádné události v Lenoře	5
Být křesťanem v čase pandemie	6
Koronavirus oddaluje předání sošek sv. Jana Nepomuckého americkým farnostem	8
Sv. Jan Nepomucký	9
Vstal Kristus z mrtvých?	10
Tip na knihu: Já milovala jen jedinkrát...	11
Slovo života pro děti	12
Z Klokot do Zimbabwe II	14
Misionáři obláti Panny Marie Neposkvrněné (OMI)	16
Křesťanské Povltaví opět v Českých Budějovicích	17
Budějcká stravenka pro lidi bez domova	18
Koncert pro rodiny	18
Rekolekce v Lomci a v Prachaticích	19
DCR připravuje a zve...	20
Ve florbalovém turnaji letos bojovalo 19 týmů	21
Personalie	21
Bude mít „rande“ na náměstí v Českých Budějovicích tradici?	22
Naše voda. Náš život.	23

Měsíčník AKTUALITY – SETKÁNÍ

Vydává Biskupství českobudějovické

Kontakt: Biskupská 4, 370 01 České Budějovice,
e-mail: setkani@bcb.cz

Redakční rada: JUDr. Jan Kotous – předseda,
P. Dr. Zdeněk Mareš Th.D., Mgr. Ondřej Doskočil, Th.D.

Šéfredaktor: Ing. Petr Samec, Dr.

Grafika a sazba: Zuzana Prokopová

Tisk: Inpress a.s., České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

Uzávěrka příštího čísla je 10. 4. 2020

Vážení odběratelé, náklady na výrobu jednoho čísla činí 25 Kč. Příspěvek na ně můžete formou daru pro diecézi na účet Biskupství českobudějovického u Sberbank cz, a.s.: 4120000636/6800, variabilní symbol 11. Účtárna biskupství na vyžádání vystaví doklad o daru pro daňové účely.

Foto na titulní straně: Matka Marie Františka; Zdroj: archiv Kongregace sester Nejsvětější svátosti

Foto na 4. straně obálky: Václav Neckář & Bacily; Zdroj: Václav Neckář & Bacily

Foto: Michal Klečka / Člověk a víra

Biskup českobudějovický Mons. Vlastimil Kročil uděloval popelec v katedrále sv. Mikuláše (26.2.2020)

Editorial

Vážení a milí čtenáři,

je pro mě radost, že Vás mohu – alespoň touto cestou, tedy prostřednictvím českobudějovického diecézního časopisu „Setkání“ – oslovit. Ač jsou tato slova a věty určeny až do dubnového vydání, píše je teď, v polovině měsíce března – v době, která je nyní překotná, plná změn a zvratů. Prožíváme mimořádné události. Celá naše země se (jako mnohé ostatní státy) ocitla v nouzovém stavu, způsobeném pandemií koronaviru (COVID-19). Situace se mění z hodiny na hodinu. Vláda České republiky se snaží aktuální vývoj mapovat a za pomoci všech složek záchranného systému zajistit pro občany vše potřebné, zejména se postarat o jejich/naše zdraví.

I v této náročné situaci však EXISTUJÍ pevné body, o které je možné se „opřít“. Prožíváme letos mimořádnou postní dobu – dobu, která nás vede k Velikonocům. Někde jsem zaslechl, že letos Velikonoce ani nebudou. Já Vás ujišťuji: NEBOJTE SE, Velikonoce budou! A možná prožité mnohem hlouběji a opravdověji, než kdy jindy.

Nyní jsme ochuzeni o mnoho vnějších možností způsobů žití, včetně možnosti scházet se v kostelech na bohoslužbách. Právě i tento fakt nás ovšem může vést k zamyšlení nad smyslem a podstatou postní doby a Velikonoc. Postní doba znamená: zastavit se; ztišit se; ubrat na hektickém způsobu života. Máme si uvědomit, jaké má to naše neustálé „hemžení“ smysl.

Velikonoce nám připomínají – a budou připomínat – VÍTĚZSTVÍ Krista nad smrtí. ON na kříži přemohl hřích a přinese nám i letos nový život, ke kterému jsme všichni povoláni. Pevně věřím, že teď, v tomto „stavu nouze“, objevíme, že jediné, co má trvalou hodnotu, je „vsadit“ na Boha.

Mnoho věcí nemůžeme. A s údivem zjišťujeme, kolik toho k životu vlastně ani nepotřebujeme. Jsme-li vnímaví, můžeme najít, nacházet nové horizonty života, které se před námi otevírají. Antoine de Saint-Exupéry v „Citadele“ napsal: „Vězení s okénkem a mříží není vězením. Protože je zde naděje, že jednoho dne bude tato mříž překonána a bude možno se dostat na svobodu.“

Přeji sobě i Vám, abychom v tomto čase objevili novou naději k tomu, aby se pro nás přítomná doba stala šancí k nové svobodě.

Mons. Pavel Posád

Napište redakci

Vážení čtenáři, uvítáme vaše názory a reakce na příspěvky v časopisu Setkání. Zapojit se můžete také formou diskusních příspěvků k jednotlivým nabízeným tématům, a to sdělením vlastního názoru či osobní zkušenosti.

Vaše reakce a příspěvky posílejte na e-mailovou adresu: setkani@bcb.cz, nebo na adresu redakce: Redakce časopisu Setkání, Biskupská 4, 370 01 České Budějovice

Za Matkou Marií Františkou

Liturgické čtení ve čtvrtek 5. března 2020 obsahovalo výňatek z Evangelia sv. Matouše: „*Jak byste chtěli, aby lidé jednali s vámi, tak vy jednejte s nimi; v tom je celý Zákon i Proroci*“ (Mt 7,12). Slova Spasitelova, která jakoby byla zhodnocením působení generální představené Kongregace sester Nejsvětější svátosti M. M. Františky Marie Panrokové, kterou si toho dne Pán k sobě povolal.

Narodila se 17. srpna 1963 v jihomoravském Zlíně. Bylo jí 26 let, když zaslechla ono volání, které vždy tak zdůrazňoval Služebník Boží a velký ctitel Nejsvětější svátosti biskup Josef Hlouch: „*Pán mně volá, já musím poslechnout*“. Uposlechla a do Kongregace sester Nejsvětější svátosti vstoupila 1. října 1990. O tři roky později, 22. srpna 1993, skládá první sliby a po pěti letech, 22.

srpna 1998, s pokorou sobě vlastní, přijímá doživotní zasvěcení řeholnímu životu, skládá věčné sliby. V době svého působení v mateřinci Kongregace v Českých Budějovicích zastávala důležité místo ekonomky a byla pravou rukou tehdejší generální představené M. M. Gemmy Urbanové. Na nich ležela bezesporu celá úspěšná obnova českobudějovického mateřince, kláštera v Lipenské ulici a kostela Srdce Páně. Po odstoupení M. M. Gemmy byla proto v roce 2009 logicky zvolena generální představenou.

Není účelem tohoto krátkého zastavení vypočítávat a hodnotit skutky M. M. Františky. Snad jen jedno je třeba připomenout. Její velkou úctu k Matce Boží Panně Marii, k níž se vždy s nadějí obracela a v době své dlouhé a těžké nemoci se jejím prostřednictvím odevzdávala do rukou našeho Spasitele Ježíše Krista. Když se jí někdo zeptal na zdraví, většinou zazněla odpověď: „*Já to neřeším*.“ Na smutečným oznámení Kongregace o jejím odchodu jsou uvedena krásná slova Žalmu 103, 1: „*Velebí duše má Hospodina, vše, co je ve mně, veleb jeho svaté jméno!*“. Podle toho M. M. Františka – „sestra Františka“, jak se vždy představovala – žila a jednala.

Odpočívajte v pokoji Ctihodná sestro Františko!

P. Dr. Zdeněk Mareš, Th.D.

Foto: archiv Kongregace sester Nejsvětější Svátosti

Emeritní biskup Mons. Jiří Padoura blahopřeje Mons. Kročilovi (19. 3. 2015)

Biskup V. Kročil oslavil výročí

Ve čtvrtek 19. března 2020 uplynulo 5 let od okamžiku, kdy papež František jmenoval Mons. ThDr. Vlastimila Kročila, Ph.D. českobudějovickým sídelním biskupem. Jmenování zveřejnil 19. 3. 2015 administrátor diecéze Mons. Adolf Pintíř v katedrále sv. Mikuláše za přítomnosti členů Kapituly u sv. Mikuláše a emeritního biskupa Mons. Jiřího Padoura.

Mons. Kročil se narodil 10. května 1961 v Brně a vyrůstal v prostředí křesťanské rodiny. Po složení maturitní zkoušky v roce 1986 se během následujících let třikrát hlásil do kněžského semináře v Litoměřicích. Protože nebyl přijat, rozhodl se k emigraci. Teologii studoval na Papežské Lateránské univerzitě v Římě a kněžské svěcení přijal 16. července 1994 v katedrále sv. Mikuláše v Českých Budějovicích. Po dosažení licenciátu na Papežské Gregoriánské univerzitě v Římě začal od r. 1996 vyučovat patristickou literaturu a spiritualitu na Teologické fakultě JU. Pastoračně působil nejprve jako kaplan v Českých Budějovicích a poté v Jindřichově Hradci; administrátorem ve Veselí nad Lužnicí a okolních farnostech se stal v roce 1997. Roku 2008 dosáhl doktorátu na Katolické univerzitě v Ružomberku a vedle řádné pastorační činnosti se věnoval i duchovnímu doprovázení členů „Fatimského apoštolátu“ a „Neokatechumenátní cesty“. Od roku 2008 byl členem sboru konzultorů českobudějovické diecéze. V roce 2011 byl jmenován vikářem tábořského vikariátu a rok poté byl jmenován sídelním kanovníkem katedrální kapituly u sv. Mikuláše v Českých Budějovicích. Biskupské svěcení a převzetí úřadu se konalo 13. června 2015 v českobudějovické katedrále sv. Mikuláše.

Biskupovi Vlastimilovi při této příležitosti upřímně blahopřejeme a vyprošujeme mu hojné Boží požehnání a dary Ducha sv. pro jeho nelehkou službu.

Red.

Ocenění pro Charitu za nasazení při mimořádné události v Lenoře

Ředitel Diecézní charity České Budějovice Jiří Kohout převzal v Koncertní síni Otakara Jeremiáše ocenění hejtmanky Jihočeského kraje Mgr. Ivany Stráské za pomoc, osobní nasazení a obětavost zaměstnanců Diecézní charity České Budějovice a Oblastní charity Vimperk při řešení následků říjnové mimořádné události v obci Lenora na Prachaticku.

Život šumavské obce Lenora narušil počátkem října 2019 výbuch v bytovém domě s jeho následným požárem. Rychlá pomoc profesionálů i dobrovolníků pomohla zachránit deset lidských životů, pomohla překonat první okamžiky po neštěstí i osobám evakuovaným ze sousedních domů a následně i s pomocí Jihočeského kraje postupně vracet život do normálních kolejí. Pomoc v Lenoře by nebyla účinná bez přispění mnoha schopných a ochotných lidí.

V úterý 18. února 2020 bylo v Koncertní síni Otakara Jeremiáše v Českých Budějovicích předáno ocenění hejtmanky Jihočeského kraje Mgr. Ivany Stráské za osobní nasazení a obětavost neziskovým organizacím a jejich pracovníkům, dobrovolným a profesionálním hasičům, policii, zdravotníkům, starostovi obce Lenora a dalším dobrovolníkům, kteří pomáhali obyvatelům postiženým neštěstím v obci Lenora s likvidací následků neštěstí a další návaznou pomocí. Mezi oceněnými organizacemi byla také Diecézní charita České Budějovice společně s Oblastní charitou Vimperk.

Diecézní charita České Budějovice prostřednictvím Oblastní charity Vimperk povolala zkušené psychosociální pracovní-

ky, kteří se ve spolupráci s Českým červeným křížem věnovali hospitalizovaným v prachatické nemocnici. Pracovníci Charity dále doprovázeli jednu z rodin v této náročné životní situaci. Těsně před Vánocemi pak Diecézní charita České Budějovice společně se svými organizačními složkami rozdělila celkem **150 tisíc Kč** mezi občany žijící v těsném sousedství dnes již strženého domu, jejichž byty byly výbuchem a následnou likvidací škod velmi zasaženy. Částka, která byla uvolněna **z výtěžku Tříkrálové sbírky**, pomůže k úhradě nákladů spojených s renovací bytů a nákupem potřebného vybavení. V případě události v Lenoře se Charita zapojila nejen finančně, ale také prostřednictvím psychosociální pomoci poskytnuté Bc. Romanou Karták a Bc. Lenkou Gribáčovou, sociálními pracovníci krizového centra Nexus Oblastní charity Vimperk.

„Rád bych poděkoval všem pracovníkům a dobrovolníkům z Charity, kteří se do pomoci v obci Lenora zapojili, obzvláště pak paní ředitelce Daně Markové a sociálním pracovnícím z Oblastní charity Vimperk, za skvělou spolupráci v zajištění včasné a efektivní psychosociální pomoci lidem zasaženým touto mimořádnou událostí. I do budoucna je pro nás velice důležité, abychom byli připraveni k pomoci při jakékoli jiné mimořádné události,“ doplňuje ředitel Diecézní charity Jiří Kohout.

M. Baráková, PR pracovník DCHCB

Inzerce

Mag. Jiří Kohout, ředitel Diecézní charity České Budějovice

KONCERT RODIN

Pojďte s námi připravit
Koncert rodin
k Mezinárodnímu dni rodiny.

Nacvičte se svými nejbližšími hudební vystoupení, zašlete jeho videonahrávku na adresu na info@szusnatanael.cz do 4.5. se jmény účinkujících (v jakékoli rodné kombinaci). Budeme vás následně kontaktovat.

www.dcr.bcb.cz
www.szusnatanael.cz

13. 5. 2020
v 18 hod
kostel sv. Rodiny
v Č. Budějovicích

V rámci TÝDNE PRO RODINU pořádají
Diecézní centrum pro rodinu
Soukromá základní umělecká škola Našinec

Foto: Domink Novák / Člověk a víra

Být křesťanem v čase pandemie

K letošnímu postu poznamenal v pondělí 16. března 2020 papež František, že pokání jinými slovy znamená obrácení (Mt 4, 17), obrácení se na novou cestu života, která už začala. A dodal: „Čas, kdy jsme žili pro sebe je pryč, nyní je čas žít pro Boha a s Bohem, pro druhé a s druhými, pro lásku a s láskou.“

Pro nás všechny, kdo jsme ustanoveni k pastoračnímu povolání, ale i pro nás všechny křesťany to znamená výzvu být kreativní, tvořivý – pokračovat ve Stvořitelově díle při hledání nových cest, kterými se jako Boží lid budeme v měnícím se světě ubírat do Božího království. Pro takové hledání nám může být nejlepší oporou a inspirací Písmo svaté.

Ve Starém zákoně najdeme hned dvě důležitá místa – dalo by se říci, že jde zároveň o klíčová místa Starého zákona vůbec – která pro nás mohou být v této situaci velmi inspirativní. Jde o oba kritické momenty v dějinách Izraele, tedy egyptské a babylonské zajetí. Jak čteme každoročně ve třetím čtení o Velikonoční vigílii, když se Egypťanům uprostřed rozestoupeného Rudého moře zadrhla kola vozů, začali křičet, že proti nim místo Izraele bojuje Hospodin. Nejen toto čtení, ale zejména celá kniha Exodus odráží hlubokou zkušenost víry Izraele, že Hospodin je na jeho straně, i když je ve velmi vážných a velmi nepříjemných nesnázích. Pro nás je ale dnes zřejmě mnohem důležitější druhá zkušenost se zajetím, kterou Starý zákon popisuje. Jde o babylonské zajetí, o kterém máme i určité kusé poznatky z historie. Vedle biblických knih nám ukazují, jak tato mimořádná zkušenost ovlivnila život a víru vyvoleného národa. V babylonském zajetí si totiž Izrael uvědomuje, že Hospodin ho neopustil, že s ním šel do Babylonu, že s ním šel do vyhnanství. Tato zkušenost umožní, že Izrael znovu začne chválit Hospodina. Najde nové cesty k Hospodinu, přesněji rozpozná Boží blízkost, ve které se stále nachází. Díky této zkušenosti vznikají např. synagogy a jejich nová bohoslužba, protože nebylo možné slavit staré bohoslužby v Jeruzalémském chrámu. Vzniká překlad Starého zákona do řečtiny, tzv. Septuaginta, protože židé rozptýlení mimo Izrael už neovládali hebrejštinu.

K této zkušenosti Izraele bývá přirovnávána náboženská a duchovní situace v zemích, jako je naše, nebo jako např. bývalé Východní Německo. Problém je, že jako křesťané situaci diaspory, tedy skutečnost, že jsme v menšině, a že se scházíme v malých skupinách, nedokážeme nebo nechceme vnímat jako zkušenost s Bohem. Nehledáme Boha, který s námi žije v naší sekularizované zemi. Místo něj se upínáme ke svým vzpomínkám nebo k vyprávění předchozích generací, které žily v jiné situaci a za jiných podmínek. Naším úkolem je ale být křesťanem tady a teď, přijmout úkol, znovu zpívat Hospodinovy písně „u Babylonských řek v cizí zemi“, jak také říká Starý zákon – v našem případě v zemi sekularizované. Současná situace pandemie, kdy se učíme žít nejen jako občané, ale i jako křesťané v celostátní karanténě se zákazem vycházení, můžeme číst jako upomínku na tento náš úkol, hledat Boha, který je v naší situaci s námi. Tento úkol vyniká o to více, když nemůžeme ve společenství slavit eucharistii ani se jinak scházet, společně modlit nebo hovořit o víře. Najednou se začínáme učit, jak žít svou křesťanskou víru opravdově a autenticky. Jsme konfrontováni se situací, že nedělit nemůžeme „oslavit“ veskrze pasivní účastí na slavení mše svaté, když si sedneme v kostele „dozadu“, ale její křesťanskou oslavu musíme ve svém domově aktivně napláňovat a připravit. Naopak kněží, kteří sami nebo s jáhnem či minimální asistencí slaví eucharistii, jsou konfrontováni s chybějícím společenstvím. O to více, pokud ji slaví sami v kostele, kde jsou ustanoveni – byť je třeba přitom sleduje kamera a jejím prostřednictvím farníci ve svých domácnostech.

Kromě toho jsme ale také všichni konfrontováni s bezprecedentní situací ohrožení, kterou nepamatují ani ti nejstarší z nás. Bylo by proto fatálním omylem, pokud bychom v této

situaci jen sebestředně řešili praktikování vlastní víry. *Regula pastoralis* sv. Řehoře Velikého vykládaly starozákonní příběh o tom, jak praotec Jákob viděl anděly, kteří vystupují po žebříku k Hospodinu a zase sestupují zpět, jako předobraz pastorační a duchovního života. Pro pastorační je nutné, aby ti, kdo jsou k ní ustanoveni, vystupovali k Bohu, aby čerpali z jeho blízkosti, a pak opět sestupovali zpět, k těm, kdo jim byli svěřeni, aby jim sloužili. Druhý vatikánský koncil správně zdůraznil, že se tento úkol týká i všech křesťanů, protože poslání církve ve světě je veskrze pastorační. Radosti a naděje, smutky a úzkosti lidí naší doby, se mají stát i radostmi a nadějemi, smutky a úzkostmi křesťanů. Křesťan tedy nemůže jen vystupovat po onom Jákobově žebříku vzhůru k Bohu, musí také sestupovat, aby následoval Krista, který jako Boží syn přijal lidství, aby se stal služebníkem všech.

V naší současné situaci, kdy čelíme pandemii, která tu minimálně sto let nebyla, by proto bylo vážným omylem, starat se pouze o svůj duchovní život v situaci, kdy nemůžeme navštěvovat kostely, společně se modlit a slavit eucharistii. Máme-li v této situaci hledat Boha, který je vždy věrný a proto nás neopouští, musíme stejně tak hledat i bližního, kterého nemáme opouštět my, pokud ve vždy věrného Boha věříme. I pro to můžeme najít inspiraci v Písmu.

Starý zákon věnuje na řadě míst zvláštní pozornost vdovám a sirotkům, v žalmech je dokonce Hospodin nazýván otcem sirotků a vdov. V Novém zákoně se setkáváme zejména v Evangelii podle Lukáše s podobným ohledem na sirotky a vdovy i u samotného Ježíše. Sirotci byli v antickém Izraeli chlapci mladší 13 let, a tedy nezletilí. Vdova pak byla žena, která nejen přišla o svého manžela, ale nemohl se o ni postarat ani nikdo další z rodiny. Tito lidé neměli v antické společnosti žádné postavení a byli tak odkázáni jen na milosrdenství a solidaritu ostatních. Starý zákon se je snažil ochránit např. právem na paběrkování po sklizni. První křesťané pak zřizovali komunity vdov, jakési svépomocné skupiny, o kterých se můžeme dočíst v Novém zákoně, ve kterých si tyto ženy mohly vzájemně pomáhat. Zajišťovaly si obživu ručními pracemi a mladší se staraly o starší.

Křesťanská charita tedy tyto biblické podněty převedla do praxe v preferenci těch, kterým nikdo jiný nepomáhá. Inspi-

rována je zde především podobenstvím o milosrdném Samaritánovi, který pomohl přepadenému, zatímco jiní ho obešli. Jde o hlavní specifikum křesťanské charity. Její proprium – nejvlastnější úkol je péče o nejslabší z nejslabších, jejich preference, upřednostnění mezi všemi ostatními, kteří také potřebují pomoci. A tato preference není věcí nějakého manažerského rozhodnutí, není převzata z historie církve, nýbrž je vlastností – či přesněji, je preferencí – samotného Boha, který nejslabší z nejslabších sám upřednostňuje.

Takovou preferenci si v současné pandemické situaci zaslouží všichni senioři a lidé chronicky nemocní. Těmito lidmi jsou často také z velké části tvořena naše nevelká společenství. Je proto důležité, abychom jako křesťané dokázali jít příkladem v jejich ochraně, a také v poskytování pomoci, kterou potřebují. Jak říká list Galaťanům, máme prokazovat lásku nejprve těm, kdo s námi patří do stejné rodiny víry. Ale to také znamená, že i ostatním. Znamená to, že se naše farnosti mohou stát ohnisky pomoci v obci, místy, kde se vyrábějí a distribuují roušky, kde zjišťují potřeby a zajišťují nákupy, místy, kde starosta a zastupitelstvo najde oporu a zdroj dobrovolníků. Místy, kde je pomoc vzájemná, kde se nakonec stanou pomáhajícími i ti nejslabší z nejslabších, když budou např. v izolaci šít roušky apod.

Hledat Boha skrze hledání bližního nám tak může otevřít oči a zbystřit naši pozornost pro druhý prozatím velmi podceňovaný rozměr křesťanské existence. Jsme totiž konfrontováni se zkušeností, že nejde a nestačí být křesťanem sami pro sebe a že nejde a nestačí být církví sami pro sebe. Zkušenost, že jsme museli upustit od pravidelného slavení bohoslužeb a společné modlitby kvůli tomu, abychom se neohrožovali navzájem a nákazu dále nešířili, je zkušeností, kterou velmi výstižně vyjadřuje list Jakubův, že totiž víra bez skutků je mrtvá.

Zúročení těchto zkušeností tak pro nás může být do budoucna velmi důležité. Může jít o vzpruhu k novému životu, k odpovědi na Boží volání, být křesťanem tady a teď. Být křesťany, kteří nepřestanou hledat Boha a bližního, i když pandemická situace pomine.

Michal Opatrný

Autor je trvalý jáhen a proděkan
Teologické fakulty JU v Českých Budějovicích

Domácí církev – nedělní bohoslužba v malém kruhu rodiny a přátel; Foto: Ema Doskočilová

Domácí církev; Foto: Dominik Novák / Člověk a víra

KORONAVIRUS ODDALUJE PŘEDÁNÍ SOŠEK sv. Jana Nepomuckého americkým farnostem

Město Nepomuk se již dnes intenzivně připravuje na dvě Svatojánská jubilea. V roce 2021 uplyne 300 let od blahorečení Jana Nepomuckého papežem Inocencem XIII. Ještě významnější výročí, a to 300 let od jeho svatořečení papežem Benediktem XIII., si připomene v roce 2029.

„Vnímáme to jako jedinečnou příležitost k oživení odkazu našeho nejslavnějšího rodáka, ale i k představení našich památek a našeho města,“ říká Pavel Motejzík, koordinátor kultury a cestovního ruchu na městském úřadu v Nepomuku.

Nepomucká radnice věnuje oslavám mimořádnou pozornost. Zástupci města v příštích letech chtějí navštívit co nejvíce míst, ve kterých je sv. Jan Nepomucký uctíván. *„Formou koncertů českých umělců chceme oživit odkaz sv. Jana Nepomuckého a zároveň pozvat lidi k návštěvě našeho města, kde se mimo jiné nachází barokní kostel na místě údajného rodného domu svěťce i Svatojánské muzeum,“* doplňuje P. Motejzík. Ve světě se nachází zhruba 66 tisíc soch sv. Jana Nepomuckého – kromě střední Evropy je český světec populární i v Itálii, Španělsku, Portugalsku, Severní a Jižní Americe, Africe i Asii.

Na letošní duben byla naplánována cesta vyslanců neznámějšího Čecha do tří svatojánských kostelů v New Yorku, St. Louis a Chicagu. Kostel v New Yorku stojí hrdě mezi mrakodrapy na významné První Avenue v srdci Manhattanu a pravidelně se v něm konají mše i koncerty. Na okrajích New Yorku jsou dokonce další tři kostely sv. Jana Nepomuckého. V St. Louis se na místě dnešního svatostánku nacházel od roku 1854 vůbec první československý kostel na americkém kontinentu, který byl už tehdy zasvěcen sv. Janu Nepomuckému. V Chicagu bohužel kostel sv. Jana Nepomuckého již neslouží katolické církvi.

Bohužel kvůli mimořádné situaci způsobené epidemií koronaviru musela být návštěva v Americe odložena. Turné bylo

přitom již do detailů připraveno. *„Ve spolupráci s místními komunitami a krajskými organizacemi jsme v uvedených kostelech chtěli uspořádat koncerty se svatojánskou hudbou, ale i hudbou slavných skladatelů v českém, portugalském i anglickém jazyce. Českou stranu měl na koncertech reprezentovat mladý tenorista a klavírista Martin Vydra,“* upřesňuje P. Motejzík. *„S našimi partnery v USA nyní pracujeme na novém termínu. Pokud půjde vše dobře a celosvětová situace bude opět v normálu, americké turné by mohlo proběhnout v listopadu. Přesný termín veřejnosti oznámíme hned, jak ho budeme znát,“* vysvětluje P. Motejzík.

Výše uvedené americké farnosti navíc dostanou darem moderní bronzové sošky z dílny sochaře Václava Česáka. Sošky jsou vysoké 33 cm a jejich podstavce obsahují dvě kazety s hlínou: hlína z místa rodiště sv. Jana Nepomuckého pochází od poutního kostela (kde původně stál jeho rodný dům); hlína od Karlova mostu v Praze pak odkazuje na místo, kde světec působil a mučednickou smrtí i zemřel. Na soškách jsou zobrazeny atributy sv. Jana: pět hvězd, kříž, baret a kněžský ornát, v jehož drapérii jsou naznačeny vodní vlny odkazující k jeho mučednické smrti. Modrá patina dotvářející drapérii je symbolem toho, že sv. Jan se stal patronem lidí, jejichž povolání souvisí s vodou. Socha je proto stylizována zároveň do tvaru kříže a lodního stěžně s plachtou.

Sošky byly letecky odeslány do USA již 24. února a v pořádku dorazily na určená místa. Před odletem je při mši v kostele sv. Jana Nepomuckého požehnal P. Jiří Špiřík, administrátor Římskokatolické farnosti – arciděkanství Nepomuk. Během obřadu se všech sošek také dotkl relikviář s ostatky sv. Jana.

Detail podstavce – kazety s hlínou; Foto: Pavel Motejzík

P. Jiří Špiřík žehná sošky; Foto: Pavel Motejzík

Soška sv. Jana Nepomuckého, kterou vytvořil sochař Václav Česák

„Měl jsem příležitost posvětit tři moderní sošky sv. Jana Nepomuckého, které budou předány svatojánským americkým farnostem. Město Nepomuk se může pyšnit výsadou, že jeho název je součástí jména tohoto významného světce a Nepomuckého rodáka. Poutní kostel zbudovaný v 17. století na místě jeho rodného domu se tak pro tisíce farností po Evropě i v celém světě stává „zřídlem“, ke kterému mohou vzhlížet a kam mohou putovat a nalézat inspiraci pro duchovní obnovu,“ říká P. Špiřík.

Do Chicaga poletí s nepomuckými zástupci také režisér Otakár Schmidt s režisérkou Janou Studničkovou a natočí tam pro pořad Cesty víry dokument nazvaný České stopy v Chicagu, který částečně zachytí i nepomucké aktivity a bude odvysílán v prvních měsících roku 2021.

Výrobu sošek i náklady na turné finančně a organizačně podpořily americké i krajanské organizace a mecenáši. Letenky si všichni účastníci financují z vlastních zdrojů. Další informace a postupně aktualizované termíny najdete na webu www.svatynepomuk.cz.

Petr Samec

Sv. Jan Nepomucký

Je ochráncem zpovědního tajemství, patronem mostů a vod, kněží, zpovědníků, mlynářů, vorařů, ledařů a poutníků, ochráncem proti povodním a proti pomluvám, zemským patronem Čech a Bavorska, patronem Habsburského domu i španělského loďstva. Jeho atributy jsou kanovnícké roucho, pět hvězd kolem hlavy, kříž, palma, kotva, kniha či prst na ústech.

Svatý Jan Nepomucký nebo též Jan z Pomuku se narodil kolem roku 1340 v Nepomuku (tehdejší Pomuku) jako syn místního rychtáře, a to patrně v místech, kde dnes stojí barokní kostel sv. Jana Nepomuckého. Roku 1389 byl Jan Nepomucký jmenován generálním vikářem a ocitl se přímo v centru mocenského boje mezi církví a králem; v jedné z mnoha rozepří mezi Václavem IV. a arcibiskupem Janem z Jenštejna skončil Jan z Pomuku a tři další Jenštejnovi úředníci na mučidlech. Jan utrpení nepřežil. Jeho mrtvé tělo shodili z Karlova mostu do Vltavy (20. 3. 1393 po 9. hodině večerní). Tělo vyplavené na břeh se stalo předmětem uctívání, arcibiskup prohlásil Jana z Pomuku mučedníkem.

Bronzová busta sv. Jana Nepomuckého vytvořená v roce 2019; Foto: Moravské zemské muzeum, Filip Fojtík

Před rokem 1416 bylo Janovo tělo pohřbeno v katedrále sv. Víta. Roku 1719 byl komisionálně otevřen Janův hrob; v lebce byl nalezen organický zbytek hmoty, který byl považován za zázračně uchovaný jazyk. Již v roce 1721 byl Jan Nepomucký blahorečen a 1729 svatořečen. Tento světec je symbolem celé epochy našich dějin a jeho sochy jsou nesmazatelnou součástí české krajiny. Mnohdy je označován za nejznámějšího Čecha. Stovky jemu zasvěcených kostelů a kaplí a tisíce jeho soch nacházíme nejen ve střední Evropě, ale i v Itálii, Španělsku, Portugalsku a také v zámoří – v Severní a Jižní Americe, Africe či Asii. Přímo v New Yorku se nacházejí hned čtyři kostely zasvěcené sv. Janu Nepomuckému. V Evropě se nachází přes 30 tisíc jeho zpodobení, ve světě je jich pak zhruba 66 tisíc.

V roce 2019 vznikla na základě údajů z lebky skutečná podoba sv. Jana Nepomuckého ve formě bronzové busty, která je vystavena v městě Nepomuk. Bustu vytvořili Eva Vaníčková a Ondřej Bílek – pracovníci Centra kulturní antropologie při Moravském zemském muzeu v Brně.

Zdroj: www.svatynepomuk.cz
(redakčně upraveno)

Vstal Kristus z mrtvých?

Kristus vstal z mrtvých! Aleluja! Toto zvolání zhmotňuje atmosféru v kostelích a farních společenstvích těchto dnů nejen u nás v diecézi. Zaznívá do celého světa a je základním vyznáním naší víry. Na to upozorňuje ostatně už apoštol Pavel: „Jestliže Kristus nebyl vzkříšen, pak je naše zvěst klamná, a klamná je i vaše víra.“ (1 Kor 15, 14) Velikonoce nás konfrontují se samotným jádrem křesťanství.

„**Vstal Kristus z mrtvých? Je to pravda?**“ Tak jsem se ptával jako malý, když jsem slyšel o tom, jak Ježíš vstal z mrtvých, ale také jak chodil po vodě, proměnil vodu ve víno nebo vzkřísil mrtvého Lazara. Jako většího mě bavilo vymýšlet si, jak to asi mohlo probíhat a že věřit asi znamená, že to tak říkám, i když je to neuvěřitelné, a já o tom pochybuji. Dnes vím, že za otázkou po pravdě je mnohem víc.

Ptát se po pravdě a pravdivosti se stává jednou z důležitých výzev naší doby, kdy si zvykáme mluvit o světě dezinformací, přemýšlet o *fake news* a žít ve své sociální bublině chráněni před zvláštní směsicí polopravd a lží skrytých za noblesní pojem „alternativní fakt“. Jak hovořit o velikonočním základu křesťanské víry, aby se v uších posluchačů nestal právě jen alternativním faktem, ale třeba i pravdivým a pro jejich život důležitým poselstvím?

Na Druhém vatikánském koncilu hovořili biskupové a teologové v souvislosti s náboženskou svobodou o vzájemné pomoci při hledání pravdy. To by nás mohlo upozornit na skutečnost, že pravda nebude něčím, co bychom mohli prohlásit za své vlastnictví – jakkoliv o tom jako křesťané máme být přesvědčeni, ale tím, co smíme objevovat. Všichni žijeme svůj život obrazně řečeno před tváří pravdy – s nárokem pravdivosti vlastního života. To platí i v souvislosti s pravdou náboženskou, a tedy i s vírou ve vítězství života nad smrtí.

Náboženská pedagogika nás v souvislosti s těmito myšlenkami koncilních otců učí o možnosti přiblížit se pravdě *relačně*, česky řečeno *ve vztahu*. Poznání pravdy je společnou cestou. Je to dobrodružství zakoušení vlastní identity a odvahy zbavit se strachu před jejím relativizováním. Pravdy se nedosáhne vyloučením jiných pohledů, ale jejím hledáním – a sice ve vztahu k jiným pravdivým výpovědím. Na takové cestě se stane naším průvodcem – spíše než jedna odpověď za druhou – odvaha a schopnost se ptát. Otevřenost k poznání nového.

Jak tedy hovořit o pravdě Kristova zmrtvýchvstání tak, aby se stalo pravdivým a pro život důležitým poselstvím s respektováním svobody druhého? Odpověď je vlastně velice prozaická. Není jiné možnosti než být svědkem této pravdy. Takovým byla Marie Magdalena, když se po setkání se Zmrtvýchvstáním rozběhla k apoštolům se zvoláním: „*Viděla jsem Pána*“

(J 20, 18), takovým se stal apoštol Petr, když v Jeruzalémě hlásal: „*Tohoto Ježíše Bůh vzkřísil a my všichni to můžeme dosvědčit.*“ (Sk 2, 32) nebo apoštol Pavel, který nakonec shrnul nejstarší svědectví víry křesťanů, když napsal Korintským: „*Odevzdal jsem vám především, co jsem sám přijal, že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem a byl pohřben; byl vzkříšen třetího dne podle Písem, ukázal se Petrovi, potom Dvanácti.*“ (1 Kor 15, 3–5)

Svědectvím pravdy Ježíšova zmrtvýchvstání pro mě bylo také poslední velikonoční poselství papeže Jana Pavla II., který sužován nemocí vystoupil na svatopetrském náměstí a nemohl už ani promluvit. Svědkem pro mě byla i moje babička Marie, která vytrvale chodila do kostela a neúnavně se doma modlila. Nás pak ujišťovala, že právě to jí pomáhá nést obtíže stáří. Svědkem pravdy Ježíšova zmrtvýchvstání pro mě byl i pan farář P. Josef Kozel, který byl řadu let upoután na invalidní vozík. Přestože měl amputovanou nohu a mnoho bolestí, neztrácel humor a setkat se s ním pro mě bylo vždy velmi povzbudivé.

Svědkiem zmrtvýchvstání pro mě byl také Tomáš, kluk, kterého jsem provázel na cestě k prvnímu svatému přijímání. Jeho rodiče se před časem rozvedli, a i když to pro něj nebylo snadné a náročné bylo i neustálé cestování od jednoho k druhému, snažil se mít je stále rád. Svědkem zmrtvýchvstání je pro mě i Hana, žena, která toho v životě už hodně prožila, a i když by si mohla myslet, že už má na všechny otázky odpověď, nepřestává se ptát a zajímají ji třeba právě i zatím zcela neobjevené souvislosti křesťanské víry. Svědkem zmrtvýchvstání je pro mě i Milan, se kterým jsem se setkal před řadou let, když jako dospělý přišel s otázkou, jestli bych ho nepokřtil. Dodnes se setkáváme a jeho odhodlání odolávat závislosti na výherních automatech mě zahanbuje.

Jsem rád, že i dnes žijí svědkové dávného Kristova vítězství života nad smrtí. Přeji nám, ať kolem sebe takové svědky najdeme i letos a ať si tuto službu dopřáváme vzájemně tím, že máme odvahu žít v pravdě, otevřenosti a autenticitě. Přeloženo do katolického dialektu: „**K větší cti a slávě Boží.**“

Mgr. Tomáš Cyril Havel, Dr. Theol.
Teologická fakulta Jihočeské univerzity

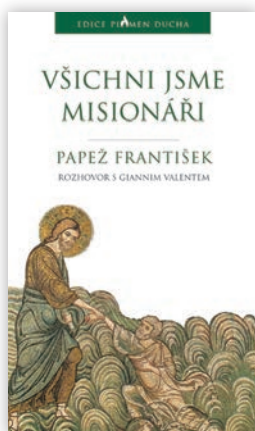
NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1, Tel.: 224 818 757,
On-line knihkupectví: www.paulinky.cz, objednavky@paulinky.cz

Papež František – Gianni Valente

Všichni jsme misionáři

Rozhovor s papežem Františkem na téma misijního rozměru církve volně navazuje na encykliku *Evangelii gaudium* z roku 2013. Tentokrát papež hovoří velice osobním tónem a používá mnohé příklady a zkušenosti z vlastního života. Jde mu o to, abychom nezapomněli, že každý máme ve světě své jedinečné poslání, přičemž „bez něho nemůžeme dělat nic“ (srov. Jan 15,5). Misijní poslání křesťanů se nezačíná na lidské výmluvnosti ani na strategiích a metodách, ale na „síle přitažlivosti“, již působí živý Kristus v srdcích lidí: kéž by tak mohl volně působit i skrze každého z nás. brož., 80 s., cena bude upřesněna

Jacques Philippe

Hledej pokoj a zůstávej v něm (3. vydání)

Bůh je Bohem pokoje. Vzpomeňme si na zkušenost proroka Eliáše: Bůh nebyl ani ve vichru, ani v zemětřesení, ani v ohni, ale „v tichém a jemném vánku“ (srov. 1 Král 19,12). Často se zneklidňujeme a chceme všechno vyřešit sami, ačkoli by bylo účinnější zůstat pokojně před Božím pohledem a nechat jej jednat, s moudrostí a mocí nekonečně větší, než je ta naše. „Neboť toto praví Panovník Hospodin, Svatý Izraele: „V obrácení a ztišení bude vaše spása, v klidu a důvěře vaše vítězství“ (Iz 30,15). Kniha vychází v novém překladu Kateřiny Lachmanové.

Zofia Kossaková

Beze zbraně

Ve svém románu *Beze zbraně* se polská autorka Zofia Kossaková vrací do pohnuté doby 12. a 13. století a líčí prostředí, jež tvoří pozadí křížáckých výprav do Svaté země. Na historicko-náboženském podkladu pak rozvíjí několik příběhů tehdejších představitelů náboženské, politické a kulturní Evropy, ať už je to nezáviděníhodný úděl kardinála Pelagia, který svou pýchou a nezkoušeností zničí celé křížácké vojsko, či milostný román nového jeruzalémského krále Jana de Brienne s tragickými následky, nebo vrchol slávy a vnitřní přerod slavného trubadúra Viléma Diviniho. Mezi těmito velikány vykresluje méně známý úsek života sv. Františka z Assisi, zakladatele řádu františkánů, který nakonec sám a beze zbraně dosáhne toho, co se mnohatisícovým vojskům nepodařilo, když si svou radost a odvahou získá srdce velkého a obávaného sultána a zachraňuje to, co se zdálo být nenávratně ztraceno.

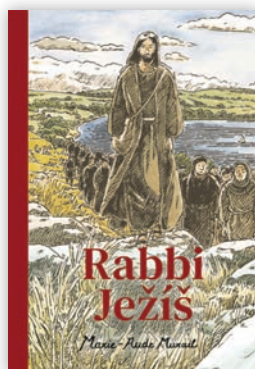

váz., 440 s., 395 Kč

Marie-Aude Murail

Rabbi Ježíš

Kniha je určena hlavně dětem školního věku, avšak s chutí se do ní začnou i dospělí, kteří Ježíšův příběh dávno znají. Klíčové postavy evangelia nám doslova ožijí před očima. Jde o románové zpracování, které si neklade za cíl doslovnou věrnost textům Bible, ale má tu přednost, že čtenáře „chytí za srdce“.

váz., 144 s., 229 Kč

TIP NA KNIHU: Já milovala jen jedinkrát...

Beseda o životě řeholní sestry Gabriely Beaty Lobkowiczové (1919–2010) z Apoštolátu sv. Františka se konala 4. března po mši na faře u sv. Jana Nepomuckého v Českých Budějovicích. „Loňské stoleté výročí jejího narození mě inspirovalo ke knižnímu zachycení jejího života, i když jsem nevěděla, jak na to,“ uvedla Alena Urbanová, autorka nové knihy **Já milovala jen jedinkrát...** „Když mi ale profesor Karel Skalický řekl, že k téhle činnosti mi žehná, nemohla jsem jinak. Knihu jsem nenapsala, ale dala dohromady. Sestra Beata byla svatá žena, která o svatosti nemluvila, ale která ji žila a byla příkladem pro jiné,“ shodla se autorka s posluchači, kteří sestru Beatu osobně znali. Autorka knihu představila také na setkání vikariátních zástupců 12. 3. na budějovickém děkanství u sv. Mikuláše i na dalších místech, kam ji zájemci o besedu mohou pozvat.

Radek Gális

Inzerce

PASTORAČNÍ STŘEDISKO V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
ZVE NA VÝSTAVU S VÝUKOVÝM PROGRAMEM

ŽIVOT ZA ŽIVOT - WWW.VSTUPYDOSKOL.CZ

SVĚDKOVÉ LIDSKOSTI

neuvěřitelné příběhy druhé světové války

KVĚTEN 2020

klášterní prostory
Piaristické náměstí České Budějovice

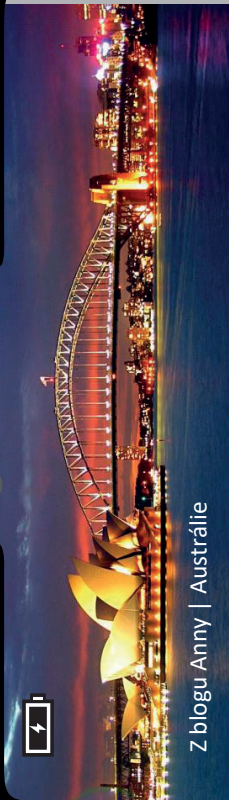
dobrovolný příspěvek 30,-
workshop pro skupiny
po předchozí domluvě
dck@bcb.cz; 731 402 820

spolufinancován
Statutárním městem
České Budějovice

SPOLEK MOST
chránit světlo

PASTORAČNÍ STŘEDISKO

BISKUPSTVÍ ČESKOBUDĚJOVICKÉ

Z blogu Anny | Austrálie

Moje noc není temná

„V dospívání jsem si kladla otázku, proč jsem raději hned nezemřela, tak tíživé pro mne bylo moje postižení. Moji rodiče, kteří žijí Slovo života, mi odpovídali stále stejně: **„Anno, Bůh tě nasmírně miluje a má s tebou zvláštní plán.“**“

V mých fyzických omezeních mi pomáhali, abych se nenechala zastavit těžkostmi, ale abych raději druhé milovala jako první, tak jak to Bůh dělá s námi.

Viděla jsem, že se mnoho situací kolem mne změnilo a že mnozí lidé začali najednou být také otevřenější, a to nejen ke mně. Od tatínka jsem dostala osobní dopis, který jsem měla otevřít až po jeho smrti. Byla v něm jen jediná věta: **„Moje noc není temná.“**

A to je moje každodenní zkušenost. Kdyžkoli se rozhodnu milovat a sloužit bližnímu, temnoty mizí a já dokážu vnímat lásku, kterou ke mně chová Bůh.“

„Dokud nevidím na jeho rukou jizvy po hřebech... neuvěřím!“ To řekl sv. Tomáš, který nebyl u toho, když se Ježíš zjevil apoštolům.

Sv. Tomáš představuje všechny generace, které přišly po Ježíšově době a které se nacházejí v situaci, že věří, aniž by mohli vidět.“

„Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili!“ (Jan 20,29)

Jaké ponaučení nám Ježíš chce nyní dát těmito slovy? Ježíš chce do tebe a do všech lidí, kteří s ním nežili, vstoupit přesvědčení, že **máš k dispozici to samé co apoštolové.**

Ježíš ti chce říci, že nejsi v nevýhodě proti těm, kteří ho viděli. **Ty máš totiž víru** a to je – řekli bychom – nový způsob, jak „vidět“ Ježíše.

Kde se s ním můžeš setkávat?

Vírou se k němu můžeš přiblížit, do hloubky mu porozumět, setkat se s ním v největší hloubce svého srdce. Vírou ho můžeš najít mezi dvěma či více bratry sjednocenými v jeho jménu nebo v církvi, která je jeho pokračováním.

Čím je víra pro tebe?

Tato Ježíšova slova jsou pro tebe také výzvou, abys oživil **svoji víru**, abys pro postup ve svém duchovním životě nečekal na oporu či znamení, abys nepochyboval o přítomnosti Krista ve svém životě a v dějinách, i když se ti může zdát vzdálený.

Pochyboval jsi o Jeho lásce?

Chce, abys věřil v jeho lásku, i když se nacházíš v těžkých situacích nebo tě přemáhají nějaké nesnesitelné okolnosti.

Já tomu věřím

„Blahoslavení, kdo neviděli,
a přesto uvěřili!“
(Jan 20,29)

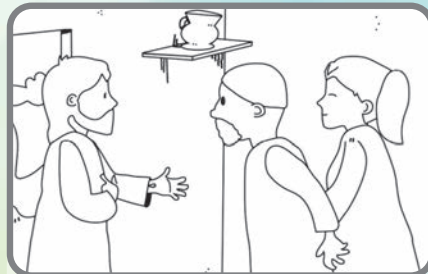
Obrázky si vybarvi a přemýšlej, jak bys podle toho mohl/a „žít“ i ty?

Ježíš vstal z mrtvých, jak to slíbil!
Zjevil se ženám, učedníkům a apoštolům.

Tomáš, jeden z dvanácti, však u toho
nebyl. Říká, že aby uvěřil, chce Ježíše
vidět a dotknout se ho.

Jednoho dne, když jsou apoštolové spolu,
se Ježíš znovu zjeví a Tomáš pochopí,
že Ježíš vstal opravdu z mrtvých, je živý.

Maminka Izabelky z Bolívie má velké
starosti: přišla o práci a teď nebudou
mít dost peněz na živobytí!

Izabelka a další gen 4 se za to na každém
setkání modlí k Ježíšovi. Jsou si jisté,
že Ježíš je vyslyší.

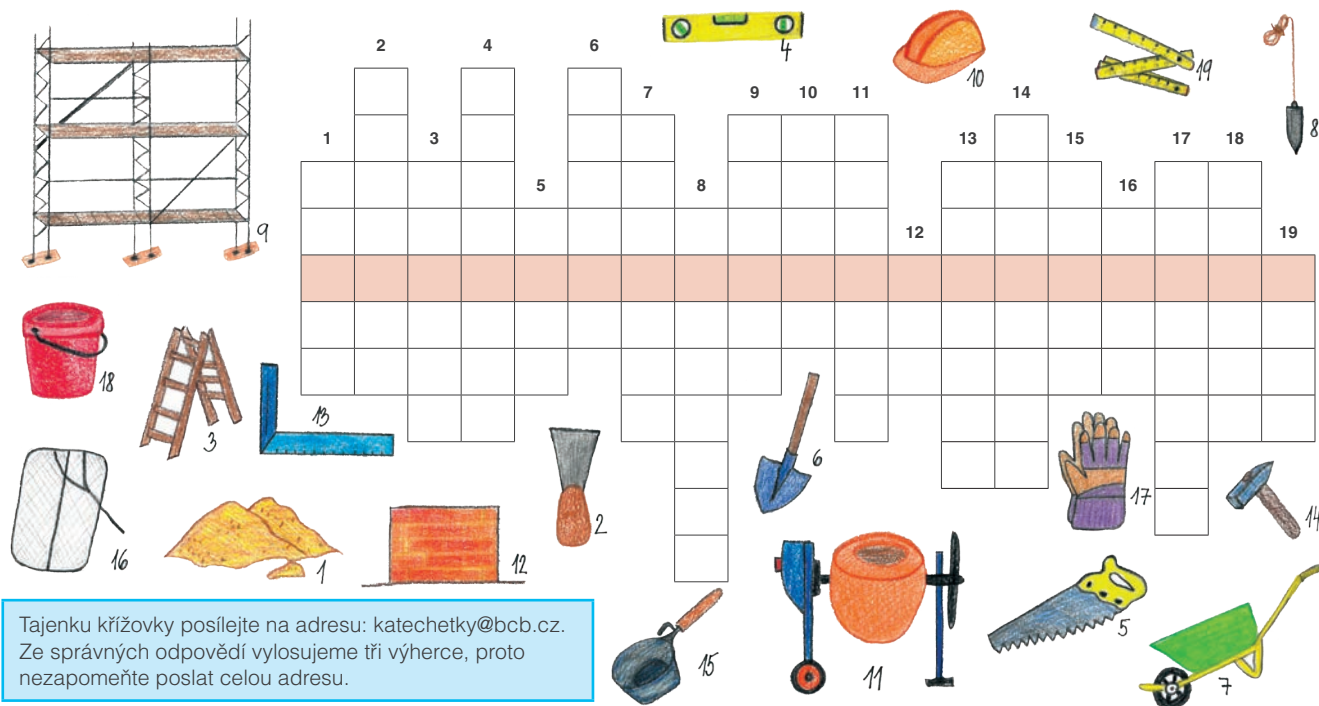

A opravdu se tak stalo! Izabelka říká
mamince: „Víš, proč jsi našla práci?
Protože jsme o to prosili Ježíše!“

Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili. (Jan 20, 29)

Po vzkříšení Pána Ježíše se apoštolové ukrývali před Židy. Večer se ale objevil uprostřed nich, jen Tomáš tam nebyl. O týden později se Ježíš apoštolům znovu zjevil a Tomášovi řekl: „Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili.“ Poté horlivě hlásal evangelium. Zemřel mučednickou smrtí v Indii.

Čím byl sv. Tomáš podle starobylého podání? Byl ... (viz tajenka).

Tajenku křížovky posílejte na adresu: katechetky@bcb.cz.
Ze správných odpovědí vylosujeme tři výherce, proto
nezapomeňte poslat celou adresu.

Otec Karel OMI a hospodyňka Misijního domu v Bulawayo s její čerstvě blámovanou dcerou

Z Klokot do Zimbabwe II

Loni v červenci otiskl časopis Setkání článek otce Karla Mece OMI z příprav na jeho službu v Zimbabwe, kterou zahájil 17.6. 2019. V říjnu nám otec Karel poslal podrobnou zprávu o svých prvních dojmech a zkušenostech v této exotické zemi. Přinášíme její zkrácenou verzi:

OMI
misionáři
obláti

„Takové krátké shrnutí: stále ještě žiju, mám se vlastně hodně dobře, učím se domorodý jazyk a koncem ledna (roku 2020 – pozn. redakce) bych měl spolu s jedním zimbabwským oblátem začít působit v nové misii daleko v buši. Prakticky ji budeme celou zakládat, takže to bude asi docela dobrodružné.

K mému začátku v Zimbabwe patřilo hlavně seznamování se. Postupně jsem navštívil naše oblátské farnosti ve městě (tj. Bulawayo – pozn. redakce) a nějaký čas jsem strávil také v naší venkovské misii St Luke's (Svatého Lukáše). Misionáři obláti v Zimbabwe mají na starosti tři farnosti ve městě Bulawayo a také jednu venkovskou misii, St Luke's, přibližně v jedné třetině cesty z Bulawayo k Viktoriínským vodopádům. Právě na zkušenost afrického venkova jsem se nejvíce těšil – a byla to opravdu síla, když jsem tam nedávno směl strávit přes dva týdny.

I do pouště za oázu St. Luke's vyráží obláti, aby tam po dlouhé cestě terénním autem přinesli naději Evangelia. Místům, kde se malé místní církve v sobotu nebo v neděli takto sejdou, se říká „outstations“. Měl jsem možnost navštívit dvě z nich. Chrámem je tu chýše s více či méně dřevou slaměnou střechou a někdy s hliněnými sedátky a oltářem, jindy jen s jakž takž pohromadě držícím dřevěným obětním stolem. Sejde se pár žen a dětí, muži přijdou zřídka, ale záleží na jednotlivých outstations. Všechnu bídu, špínu a trable zaplaší hned první tóny vstupního zpěvu. A v té radosti se samozřejmě nedá jen tak stát. Vše je v ladném pohybu: ruce, ramena, boky, nohy. Tancem chválí Pána i seschlá těla upracovaných vdov. Jsou však i „klidné“ písně, jako třeba Nkosi sihawukele, Pane, smiluj se, tedy prosba o odpuštění a o srdce schopné přivítat Pána v jeho Slově a v Chlebě života. Hlad duchovní tu občas doprovází i hlad tělesný. Nejhorší situace byla v roce

Otec Karel OMI a otec Charles OMI před rozestavěnou obytnou budovou v St John's Maraire (15.12. 2019); Foto: P. Karel Mec omi

Jedna z budov misie St John's Maraire dne 1. února 2020; Foto: P. Karel Mec omi

2008, umíralo se tu hladu. Situace se potom sice zlepšila, ale nyní se všichni shodují, že se tam Zimbabwe zas pomalu vrací... Ať nás to všechny učí vděčnosti a štědrosti.

Jak už jsem zmínil na začátku, mou první prací v Zimbabwe bude založit jednu novou misii. Jmenuje se St John's Maraire a je v diecézi Masvingo (čti Mašingo), kde obláti doposud nejsou. Nebudu na to sám, budeme dva. Otec Charles, který bude farářem, je domorodec a dosud byl superiorem naší zimbawské misie. Já budu něco jako kaplan a budu mít na starosti mládež a taky finance. (Uf!)

Co se v takové misii dělá? V zásadě je to farní pastorec, jen ve specifických podmínkách. A budeme se o ni snažit oblátskou metodou blízkosti k lidem, zvláště k těm nejpotřebnějším. Člověk se hodně nacestuje, když objíždí různé vzdálené části farnosti. Některé „outstations“ jsou za řekami, které se v období dešťů prý docela rozvodní, takže se může stát, že se na druhou stranu ani nedostane.

Na konci srpna jsme se do Maraire jeli podívat. Sám biskup nás provedl po místě budoucí misie. Je to úplně v buši, člověk vidí jen stromy, keře a sem tam nějakou divokou aloe. Ale když se přijíždí, je krajina otevřenější, jsou tam pastviny, políčka a usedlosti. Na místě budoucí misie však zatím stojí jen hrubá konstrukce obytného domu a vedle základny a zdi budoucí kuchyně a hospodářského stavení. Musí se nechat vyvrtat studna. Taky budeme potřebovat solární panely a baterie atd., abychom měli elektrinu aspoň na počítač a na svícení v noci. Dostat sem elektrické vedení bude trvat dlouho. A dál bude naším úkolem budovat misii v africkém slova smyslu: kostel, „farní úřad“, ošetrovnu, školu (jedna „primary school“ už tu nedaleko funguje; naším úkolem prý bude postavit „secondary school“, nejlépe i s kolejí). Máme prý plnou podporu místních lidí i jejich náčelníka. Co víc si přát? Snad už jen hodně kuráže a sem tam nějaký ten zázrak... A vaši podporu. Váš Karel OMI“

Kdo je otec Karel Mec omi?

Misionář oblát Panny Marie Neposkvrněné (OMI) se na své poslání připravoval studiem filozofie a teologie, nejprve na vysoké škole v německé Fuldě a pak jako člen oblátského mezinárodního scholastikátu v Římě na Papežské gregoriánské univerzitě. Před tím už ale Karel získal titul bakaláře v Praze na Přírodovědecké fakultě UK. Věčné sliby složil v Římě v květnu 2016 a kněžské svěcení přijal v létě 2017 v Hünfeldu. Poté rok působil ve farní pastoreci v německé Fuldě. Jeho domovskými komunitami jsou Klokoty a Plasy. Na podzim 2018 jej generální představený povolal do oblátské misie ve městě Bulawayo v Zimbabwe. Tam přišel 17. června 2019. Od února 2020 je jeho úkolem založení zcela nové misie St John's v Maraire (diecéze Masvingo). Otec Karel nedávno řekl: „Už jako skaut jsem celý svůj život chtěl naplnit službou lidem. Povolání na misii do Zimbabwe mě překvapilo, ale vždycky jsem snil o misiích.“

Bohoslužby v Africe se často slaví v jednoduché kapli podobné běžné chýši. Tato je ve Sizphile – jedné z „outstations“ farnosti St Luke's. Kaple je na místní poměry luxusní – je zdobená, má hliněný obětní stůl, ambon, sedadla a dobrou střechu.

Aktuálně – v pátek 6.3.2020 dostala redakce Setkání od otce Karla tuto zprávu:

„Misie St Luke's, Maraire, Zimbabwe. Doplňující aktuální informace z misie k dnešnímu datu: Od konce ledna jsem se spolubratrem, o. Charlesem OMI, na novém místě. V nové misii, která bude brzy oficiálně otevřena, jsou nově postavené obytné domy a budoucí farní kancelář. Bohužel ještě musíme čekat na vodu (bude se vrtat studna) a elektrickou přípojku. Proto zatím v nové misii nebydlíme, ale o nedělích do ní dojíždíme (a také do dalších center, která budou k misii patřit). Brzy by se měl začít stavět nový, větší kostel. Ve velké misii Gokomere, ve které zatím bydlíme, jsem dostal část výuky ve škole. Asi abych se nenudil. Možná to má být moje postní pokání. Tak jako tak, jakožto neučitel a hlavně člověk naprosto neznalý afrického školství se pouštím do každodenního boje s gymnazisty, s angličtinou i s domorodým jazykem šonštinou a doufám, že moje semínka snahy najdou aspoň někde trochu úrodné půdy. Váš o. Karel, OMI“

Převzato z časopisu Mariánské Misijní Dílo č. 4/2019
Komentář, medailon a titulky: Hana Koukalová

Misionáři obláti Panny Marie Neposkvrněné (OMI)

Co nabízí naše společenství současnému člověku? V duchu našeho zakladatele sv. Evžena de Mazenod, který na vlastní kůži zakusil osud emigranta prchajícího před Francouzskou revolucí a který zaslechl Boží povolání při pohledu na potřeby prostých lidí a zrušené Církve, se i dnes snažíme hlásat důstojnost každého člověka jako Božího syna a Boží dcery. Naší cestou je stávat se blízkými lidem, a dávat jim tak zakoušet Krista, který nepřišel svět soudit, ale spasit.

Cítíme se být povoláni především k těm, kteří se ocitli na různých periferiích Církve i společnosti a ke kterým obvyklá pastorační Církve nedosahuje. Toto naše poslání – misii – uskutečňujeme:

- jako misii skrze mezinárodní apoštolskou komunitu,
- jako misii v úzké spolupráci s laiky, kteří jsou našimi partnery v evangelizaci,
- jako misii respektující rozdílnost kultur a obdarování každého člověka,
- jako misii snažící se o blízkost k chudým a opuštěným,
- jako misii vyznačující se důvěrou ve spolupráci mladých a v jejich přínos Církvi,
- jako misii s vnímavostí k potřebám místní církve.

Charakteristika společenství a spirituality

Nespecializujeme se zvláště na nic, měli bychom vlastně být jen specialisty na práci tam, kde je nás nejvíce zapotřebí. Papež Pius XI. nás dokonce nazývá „specialisty na nejtěžší misie“.

„Jelikož jsou obláti velmi blízcí lidem, se kterými pracují, mají neustále na zřeteli jejich očekávání a hodnoty jim vlastní.“ (z Konstitucí) „Blízcí, blízkost“: to jsou slova, která lidé často užívají, když o nás mluví. My nejsme příliš složití či komplikovaní, jsme blízcí. A to by mělo být vidět na způsobu, jímž přijímáme své hosty, přátele, známé i neznámé. Evžen de Mazenod měl velké srdce, velkou schopnost milovat a něco z toho jsme po něm pravděpodobně podědili i my. Otec Gérard (misionář oblát v Lesothu, † 1914) si během svých duchovních cvičení poznamenal: „*Tajemství obrácení Basutů spočívá v tom, abych je miloval. Je nutné je milovat navzdory všemu, je nutné je milovat neustále.*“ A právě díky této blízkosti jsme se možná naučili všechny ty jazyky různých národů (působíme dnes ve více než 60 zemích) a stali jsme se jedněmi z nich, právě tato blízkost nám pomohla vzít za své podmínky dělníků v Latinské Americe nebo ve Francii, umožnila nám doprovázet přistěhovalce, stavět školy, nemocnice nebo rozhlasové stanice a uchránila nás toho, aby se z nás stali úředníci. Vzorem této naší činnosti i naší víry je Panna Maria, která ochotně přijímá Krista, aby jej mohla darovat světu, jehož je on sám nadějí.

Patříme do Středoevropské provincie zahrnující Německo, Rakousko a Česko. V Česku v současnosti působíme na dvou místech: v Táboře-Klokotech, kde se staráme o zdejší farnost, poutní místo a několik menších farností v okolí. Kloko-ty jsou také centrem naší pomoci misijní skrze Mariánské misijní dílo. Oblátský dům a nám svěřená farnost je také místem

pravidelných setkání skupiny našich asociovaných laiků, kteří v životním stavu sobě vlastním žijí naše charisma a podílí se na našem apoštolátu a službě. Kromě toho působíme od r. 2005 také na rozsáhlejšího území v plzeňské diecézi kolem Plas a Manětína. Kromě farní pastorační, která má na západě Čech už sama o sobě misijní náboj, udržují tři spolubratři kontakt s romskou komunitou v Dobré Vodě, pořádají duchovní obnovy pro laiky, řeholníky a pracovníky Charity. Významnou část našeho apoštolátu na Plzeňsku představuje pastorační mládeže a povolání a animace Komunity Vtěleného Slova. Mottem naší řeholní rodiny je: „*Evangelizare pauperibus misit me – pauperes evangelizantur.*“ Jde o odkaz na Lk 4,18: „*Poslal mě, abych přinesl chudým radostnou zvěst.*“

Zdroj: www.oblati.cz

Inzerce

TÁBOR PRO DĚTI

CESTA KOLEM SVĚTA S ASLANEM

NA HOSÍNĚ 12. -17. 7. 2020

Více info a přihlášku naleznete na www.prolidi.bcb.cz

Pro děti od 7 do 12 let

Doporučený příspěvek: 1800 Kč

SPOLEK MOST **PASTORAČNÍ STŘEDISKO** **BISKUPSTVÍ ČESKOBUDĚJOVICKÉ**

Křesťanské Povltaví opět v Českých Budějovicích

Křesťanské Povltaví byl v minulém roce Spolkem Most – České Budějovice odstartován jako produkt cestovního ruchu v rámci církevní turistiky, a to zejména v Jihočeském kraji. I tento rok se podařilo získat finanční podporu od statutárního města České Budějovice.

Návštěvníkům města přineseme letos 12 akcí nejrůznějšího druhu: workshopy, koncerty, divadelní představení, přednášky a výstavy. Smysl Křesťanského Povltaví je trojitý: (1) zpřístupnit a prezentovat široké veřejnosti jihočeská poutní místa, křesťanské církevní památky a další zajímavosti podél Vltavy, které mají staleté kořeny našeho národa a našich krajů jako společného jmenovatele; (2) představit nové možnosti využití těchto církevních objektů a propojit církevní památky s dalšími doprovodnými aktivitami přispívajícími k obnově duchovních, duševních i fyzických sil; (3) vytvořit ucelenou nabídku zábavně – naučné stezky křesťanských památek v blízkosti Vltavy a přilehlých cyklotras, cyklostezek a turistických stezek, které jsou hojně využívány. „*Stojíme na samotném začátku projektu,*“ říká místopředsedkyně Spolku Mgr. Marie Němcová, „*ale už nyní vnímáme jeho přínos pro širokou veřejnost. Vnímáme to i jako nástroj určité pre-evangelizace.*“

Tento projekt lidem nabízí možnost navštívit křesťanské památky, které nejsou běžně přístupné a zároveň podporuje cestovní ruch v Českých Budějovicích. Jedním z cílů ale také je přiblížit lidem podstatu a smysl křesťanství a umožnit hlubší setkání s Bohem.

Přehled plánovaných akcí v Českých Budějovicích:

- 17. 3.–23. 4. **Workshopy a interaktivní výstava „Známe Velikonoce?“** (klášter na Piaristickém náměstí)
- 23. 3. **Divadelní představení pro rodiny „Moravské pašije“** – Vířa Marčík a spol. (Studentský kostel Sv. Rodiny)
- 26. 3. **Rekolekce „Světlo žalmů“** – interaktivní hudebně-meditativní workshop (kaple sv. Josefa)
- 3.–4. 4. **Festival křesťanské mládeže – Diecézní setkání mládeže** – přednášky, workshopy, koncerty, talkshow (pátek Komunitní centrum Máj, sobota kostel sv. Vojtěcha)
- 13. 4. **Velikonoční koncert skupiny PeZet** (kostel Svaté Rodiny)
- 25. 4. **Večer chval Duo A.M.D.G. & přátelé** (kostel sv. Jana Nepomuckého)
- 4. 5.–31. 5. **Fotografická výstava "Svědkové lidskosti" s interaktivním workshopem "Život za život"** – k 75. výročí osvobození Osvětimi (klášter na Piaristickém náměstí)
- 9. 5.–12. 6. **Celoměstská fotografická výstava "Rodinný život v pestrosti"** – rodinný život ve všech jeho podobách (TFJU a další lokality ve městě)
- 17. 5. **Divadelní představení o sv. Janu Nepomuckém** – dětský a studentský soubor Rovnáčka pod vedením Štěpánky Talířové (kostel sv. Jana Nepomuckého)

- 21. 5. **Koncert sopranistky Kateřiny Falcníkové a varhanní virtuosky Marie Zahrádkové** (klášter na Piaristickém náměstí)
- 21. 5. **Divadelní představení v rámci projektu Komenský 2020** k 350. výročí úmrtí J. A. Komenského – Porada o nápravě věcí lidských pro studenty středních škol (kostel Sv. Rodiny)
- 3. 10. Diecézní pouť – **Festival s tématem vody "Vzhůru, pojďme k vodám!"** – divadlo, mše svatá, přednášky, workshop, výstava, program pro děti

Vzhledem k mimořádným opatřením v souvislosti s koronavirem mohou být některé z výše uvedených akcí zrušeny – sleduje průběžně informace na www.prolidi.bcb.cz. Bližší informace o projektu Křesťanské Povltaví naleznete také na www.krestanskepovltavi.cz nebo na facebookovém profilu.

Petr Samec

Inzerce

NEBOJTE SE, RADUJTE SE!
Prameny odvahy a radosti v realitě dnešní církve
DUCHOVNĚ RELAXAČNÍ POBYT PRO RODINY
Dům sv. Vintře, Dobrá Voda u Hartmanic, 12. - 18. 7. 2020
doprovázejí Alenka & Pavel Poláčkové a Petr Hruška
přednášky, rozhovory ve skupině i v manželské dvojici
sdílení zkušeností i odpolední čas pro celou rodinu
hlídání dětí v době programu pro rodiče
kontakt: dcr@bcb.cz
tel. 731 402 981
www.dcr.bcb.cz

NEBOJTE SE! Já jsem přemohl svět.
(J 6,20;16,33) | Motto plzeňské diecéze 2020

BUDĚJCKÁ STRAVENKA pro lidi bez domova

Nový projekt Městské charity České Budějovice dává lidem bez domova šanci obnovit své pracovní návyky, začlenit se zpět do společnosti a současně uklidit Město České Budějovice. Za stravenku v hodnotě 60 Kč si lidé bez domova budou moci nakoupit potraviny.

BUDĚJCKÁ STRAVENKA NA DARUJME.CZ

Jsou bez domova a rozhodli se pomoci uklidit naše město.

60ti korunový dar proměníme za stravenku, díky které si lidé bez domova nakoupí jídlo.

Darováním **60 Kč** nasytíte člověka, který pomáhá s úklidem našeho města

Sbírka probíhá prostřednictvím DARUJME.CZ

www.mchcb.cz | Městská charita České Budějovice | stravenka@cbudejovice.charita.cz

„Projekt je zaměřený na osoby bez domova, které se rozhodly pomoci s úklidem města České Budějovice. Darováním částky v hodnotě 60 Kč přes portál Darujme.cz, lidé přispějí na zakoupení šedesátikorunové stravenky, která slouží výhradně pro nákup potravin. Stravenka se tak stává benefitem, kterým Městská charita podporuje dobrovolnou prospěšnou činnost lidí bez domova,“ upřesňuje vedoucí Terénního programu pro osoby bez domova Ingrid Dulawová. Na realizaci projektu

se kromě městské Charity podílí také Magistrát města České Budějovice a charitní dobrovolníci, kteří dohlížejí na lidi bez domova při provádění dobrovolných úklidových akcí a zajišťují jejich bezproblémový průběh. Svozy odpadu pak zajišťuje firma FCC. Úklid bude prováděn během celého roku, 1x až 2x týdně v lokalitách, které tento úklid nutně potřebují.

Budějcká stravenka napomáhá lidem bez domova k získání pracovních návyků a k jejich opětovnému začlenění do společnosti. „Lidé, kteří jsou evidováni na Úřadu práce, neztrácejí žádné nároky na vyplácení či snížení příslušných dávek. Zda jim tato šance přinese změnu v jejich životě, je již pouze na nich. Víme, že to není jednoduché a možná právě proto se nevzdáváme a stále jim nabízíme pomocnou ruku,“ doplňuje Ingrid Dulawová.

Budějckou stravenku můžete podpořit přes odkaz www.darujme.cz/projekt/1202685 nebo po načtení QR kódu (na letáku) chytrým mobilním telefonem.

Městská charita České Budějovice

Koncert pro rodiny Pozvánka ke společnému muzicírování v rodině

Před sto či dvěma sty lety se rodina v neděli odpoledne sešla a hrálo se. Kdo neuměl, aspoň obracel noty, dělal posluchače, tleskal, když se dohrálo. A něco takového udělat ve větším, tedy nenechat muziku zavřenou doma, nás napadlo už loni. Z nápadu se zrodil velice příjemný koncert rodin u příležitosti Mezinárodního dne rodiny v Římově. A když se něco podaří, máte chuť pustit se do toho znovu.

Společné muzicírování v rodině (možná ho už dávno provozujete?) – tak proč nezkusit vystoupit s jedním kouskem (tím nejoblíbenějším) vedle dalších rodin na koncertě? A proč tak neoslavit Den rodiny i letos? Kdo rodinu má a kde to ladí, tam je rozhodně co oslavovat. A kdo nemá k hudbě nadání, může si přijít poslechnout a naladit se pohodou plynoucí z dobré hudby. Jak praví motto letošního Týdne pro rodinu: „Rodina v pohodě není náhoda.“ Všechny způsoby, jak lze pohodu načerpat, je tedy dobré podpořit. Když se totiž dělá pěkná muzika, pohladí to po duši, zahladí všechny falešné tóny mezi lidmi a vytvoří to dobrou náladu.

Proto zveme všechny, kteří mají chuť: začněte vybírat, co byste doma mohli společně nacvičit. Pak pilně cvičte, ať to ladí a přejděte z dřiny a námahy do bodu, kdy muzika ladí a přináší vám radost. To pochopitelně neznamená, že vám nějaká nota nespadne pod pultík. Na našem koncertě nejde ani o zkoušky, ani o mistrovské provedení, natož o soutěž. Jde o radost a oslavu toho, že patříme v rodině k sobě a jsme sehraná parta.

A pak už stačí do 4. 5. poslat videonahrávku v jakémkoli rodinném obsazení na adresu info@szusnatanael.cz. Dáme vám vědět, jak dál. Už se moc těšíme. Koncert, který můžete doslova spoluvytvořit, se koná ve středu 13. 5. v 18 hodin v kostele sv. Rodiny v Českých Budějovicích. Ale začít s přípravou musíte už dnes.

M. Kadlecová a A. Poláčková, DCR

Foto: Hana Petrášková

Rekolekce v Lomci a v Prachaticích

Duchovní obnova na Lomci

V sobotu 7. března se sešlo 30 lidí na duchovní obnovu s P. Josefem Prokešem, která se tentokrát věnovala encyklice papeže Františka **Laudato si**. Ochranou životního prostředí a zdravým životním stylem se zabývají nejen různé ekologické společnosti i jednotlivci, ale také církev. Z encykliky jsme se dozvěděli, že stvoření je více než příroda, protože stvoření nám ukazuje na tvůrce a jeho lásku ke každému svému dílu. Svět, který nás obklopuje, nás vede k otázkám, které by si měl položit každý člověk, nejen křesťan: „*Jak vnímám stvoření? Jak moje chování, můj životní styl ovlivňuje životní prostředí? Jakou budoucnost chystám dalším generacím?*“ Hledali jsme odpovědi, přemýšleli jsme, diskutovali jsme.

Také jsme se seznámili s projektem **Nulový hlad**, což je jeden z projektů OSN, který by chtěl do roku 2030 vyřešit hlad na této planetě. Každý rok cca 840 miliónů lidí trpí nedostatkem kvalitní potravy. Projekt Nulový hlad se stal projektem do škol, který připravilo Diecézní centrum pro katechezi v letošním školním roce. Nyní v projektu pracuje 17 skupin, což je cca 600 dětí. Kdyby si tyto děti dokázaly dobře nastavit stravovací návyky, např. dojídat, nehrát si u jídla, neplýtvat s jídlem a o tomto svém postoji k jídlu vhodně svědčily i ve svém okolí, mohly by být sami velkým příkladem mnoha lidem.

První sobota Lomec

V sobotu 7. 3. odpoledne jsme se poprvé v letošním roce sešli na Lomci, abychom zde společně prožili postní březnovou sobotu. Tématem celé obnovy byl kříž v architektuře a umění. První přednášku vedl pan architekt Mgr. Norbert Schmidt – přiblížil hlavně dějiny kříže, jak se postupně vyvíjela jeho ztvárnění i život dotyčných umělců. Druhou přednáškou nás provázal pan architekt Ing. Josef Pleskot – představil své dlouhodobé přemýšlení o kříži. Ukázal své projekty a také zbrusu nový projekt v kostele sv. Salvátora v Praze na dobu postní – zavěšené obří kyvadlo. V obou přednáškách se navzájem prolínalo mluvené slovo s promítáním obrazo-

vého materiálu. Po přednáškách byla možnost pobýt v tichu lomeckého areálu, nebo dojít ke svátosti smíření. K dispozici pro rozhovor byla i věřící psycholožka. Postní obnova byla završena mší svatou, kterou sloužil P. Josef Prokeš.

Ticho a naslouchání

To je název duchovní obnovy, která proběhla 28.–29. února v Prachaticích pod vedením otce Tomase van Zavrela. Duchovní obnovy se zúčastnilo 15 lidí (většinou katechetky) a prožilo ji v rodném domě sv. Jana Nepomuka Neumanna, kde je klášter Milosrdných sester sv. Karla Boromejského. Tato duchovní obnova nezačala tichem, ačkoli měla toto téma v názvu, ale naopak setkáním cca 37 křesťanských učitelů z mateřských, základních, středních i vysokých škol, které zde proběhlo v rámci tzv. Sítě křesťanských učitelů. Bylo to radostné, ekumenické setkání lidí, kteří se nejen svou profesí zabývají vzděláním a výchovou dalších generací, ale kteří jsou především křesťany a jejich křesťanská víra tak ovlivňuje nejen jejich život, ale i jejich profesi. Byl to čas pro výměnu zkušeností, sdílení a přemýšlení, zda tuto pedagogickou profesi vnímají jako poslání nebo zda se cítí hnaní a vyčerpaní. Jelikož učitelé náboženství patří mezi pedagogy, nemohli na tomto setkání chybět.

Pak už byl čas na opravdové ticho, do kterého nás uvedla sestra Bohuslava a které si každý účastník duchovní obnovy mohl prožít před Nejsvětější svátostí při celonoční adoraci. Tak jsme z ticha přešli do naslouchání Ježíši, kterého jsme mohli adorovat a druhý den jsme díky otci Tomasovi mohli ještě promýšlet, jestli jsme schopni ztišení před Pánem a co je k tomu potřeba a také jestli umíme naslouchat nejen Bohu, ale také našim bližním.

Děkujeme všem, kteří nám připravili tuto postní duchovní obnovu, především sestrám v klášteře, které o nás pečovaly a také otci Tomasovi, který nám posloužil vedením duchovní obnovy.

Martina Fürstová

DCR připravuje a zve...

Jarní kurz přípravy na manželství v roce 2020

DCR pořádá jarní kurz přípravy manželství (civilní i církevní) se 6 setkáními, ve kterých se zaměřuje na následující témata: biblické pojetí manželství, komunikace, konflikty a jejich řešení, sexualita a rodičovství, duchovní rozměr manželství, manželský slib. Bude se konat **vždy v úterý večer od 19:30 do 21:00 hodin. Začínáme 14. 4. 2020.** Můžete si již dnes rezervovat čas na přípravu, přihlásit se na našich webových stránkách nebo na t. č. 731 402 981 a těšit se na jednotlivá témata našeho jarního kurzu.

Zveme na **setkání rodičů po ztrátě dítěte „Nejste sami“**. Koná se vždy **poslední středu v měsíci v 17:30, v dubnu 29. 4. 2020 v sále Děkanství u sv. Mikuláše v přízemí**. Nabídněte prosím těm, kterých se akce týká.

K Mezinárodnímu dni rodin chystá Diecézní centrum pro rodinu ve spolupráci se Soukromou hudební školou Natanael **Koncert rodin**, který se koná **ve středu 13. 5. 2020 od 18 hodin v kostele sv. Rodiny v Českých Budějovicích**. Pojďte ho s námi připravit! Nacvičte se svými nejbližšími hudební vystoupení a zašlete jeho **nahrávku se jmény účinkujících** na adresu info@szusnataanael.cz **do 4. 5.** Následně vás budeme kontaktovat.

Zveme na **duchovní víkendovou obnovu pro rodiny s dětmi na téma „Občanská angažovanost křesťana“ s hostem Mons. Václavem Malým** ve dnech **15.–17. 5. v Panském domě v Rožmitálu pod Třemšínem**. Dodržíme obvyklé schéma dopolední přednášky zvlášť pro rodiče (během ní je zajištěno hlídání dětí) a další. Čeká Vás ticho a zastavení v krásném prostředí, ale i program pro celou rodinu.

Týdenní duchovně relaxační pobyt rodin s názvem „Nebojte se, radujte se“ v domě sv. Vintříře na Dobré Vodě u Hartmanic v termínu **12.–18. 7. 2020**. Programem **provází P. Petr Hruška z Chebu**. Přesnější informace včetně přihlášky najdete na našich webových stránkách. V případě dotazů a nejasností volejte na 731 402 981.

Přihlášky a další informace o našich aktivitách, plánech a jiné články najdete na www.dcr.bcb.cz

Těšíme se na setkání s vámi na některé z našich akcí.

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

Na Sadech 19, 370 01 České Budějovice
www.kna.cz, www.ikarmel.cz

Jean Mercier

Neobyčejný román o Ježíšovi

Od autora bestselleru „Pan farář má krizi“

Kdo byl a jaké vztahy navazoval s lidmi Ježíš – člověk a zároveň Bůh vtělený do lidských dějin? V knížce Jeana Merciera nám před očima ožívá biblický svět, v němž si lidé kladou úplně stejné otázky jako my dnes. Ježíš se živě zajímal o muže a ženy, které potkával na svých cestách – u studny, u bran malého městečka či uprostřed městského shonu. A nejen to. Ježíš byl přímo vášnivě zaujatý tím, co lidé prožívají, čím trpí, v co doufají. I on sám na sobě prožíval veškeré štěstí a hrůzy, které přinášá lidský život. Autor se nedrží otrocky biblického vyprávění, zároveň ale evangelia ani Skutky apoštolů nepřikrášluje nebo nevkusně nedopovídá. To, o čem biblický text mlčí, se snaží naplnit životem a dává hlas postavám, které mlčí. Do známých scén zasazuje nečekané dialogy, aby upoutal naši pozornost a přinutil nás číst dál.
brožovaná, 120 stran, 199 Kč

Louis de Wohl

Longinovo kopí
(2. vydání)

Román sahající od života v palácích Římské říše až po neklidné Judsko, kde střet lásky a zrady, pomsty a výkupného sebe-darování vrcholí Kristovým ukřižováním. Je to příběh nejdramatičtější popravy na světě, přičemž hlavní postavou je tentokrát jeden z jejích nejméně známých účastníků – voják Longin, který do boku Krista na kříži zabodl kopí. Vynikající beletrista Louis de Wohl pokládal Longinovo kopí za své největší literární dílo.
brožovaná, 400 stran, 399 Kč

Elias Vella

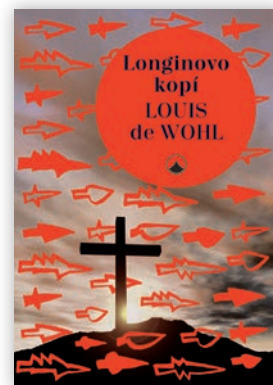
Křížová cesta s Marií

Každé zastavení Křížové cesty s Marií je tvořeno biblickým úryvkem, originální meditací psanou z pohledu Panny Marie, osobní modlitbou a několika verši ze sekvence Stabat Mater. Text je doprovázen krásnými celostránkovými barevnými fotografiemi křížové cesty v poutním klášterním kostele Marie Karmelské v Kostelním Vydří. Brožurka je psaná velkým písmem, aby se dobře četla i starším lidem.
brožovaná, 64 stran, 119 Kč

Bruno Ferrero

Vyprávěj mi o svatém přijímání

Knížka nabízí 10 příběhů, krátkých zamýšlení a modliteb, které dětem přibližují tajemství eucharistie. Symbolika jídla je úžasná, prostá a nevyčerpatelná. Na jídle se poprvé naučíme rozlišovat to, co je dobré, od toho, co je špatné. O dobrém jídle a o těch, kdo je s péčí připravují, si vyprávíme. U jídla, u jeho vůně i nepřeborných chutí, prožíváme chvíle štěstí, na které nejdříve zapomenout. Ježíš to všechno věděl. A aby s námi zůstal navždy, stal se naším pokrmem.
vázaná, 52 stran, 229 Kč

Ve florbalovém turnaji letos bojovalo 19 týmů

V sobotu 22. února se v Táboře konal již 7. diecézní florbalový turnaj, při kterém se sešlo v tělocvičnách ZŠ Zborovská na 120 kluků. Síly letos změřilo 19 týmů ve třech kategoriích – I. a II. stupeň ZŠ a střední školy. „Do poslední chvíle nebylo jasné, zda se kvůli nemocnosti sejde dostatek rozhodčí, ale nakonec vše dopadlo výborně,“ uvedl kněz P. Tomas van Zavrel, který měl turnaj na starosti. „Každý tým bojoval statečně, a přesto, že všem šlo o vítězství, prohry nesli se zdviženou hlavou, jak se na křesťany patří,“ doplnil s úsměvem. V kategorii I. stupeň ZŠ zvítězil smíšený tým z farností Planá nad Lužnicí a Suchdol, v kategorii II. stupeň vyhrál tým z Týna nad Vltavou a v kategorii SŠ byl nejlepší tým z farnosti Soběslav. Příští 8. ročník diecézního florbalového turnaje se uskuteční opět v Táboře 27. února 2021.

Radek Gális

Foto: Michal Klečka/Člověk a víra

Z diáře otce biskupa VLASTIMILA KROČILA

- 4. 4. 15:00 Č. Budějovice, kostel sv. Vojtěcha:
Diecézní setkání mládeže – Mše svatá
- 5. 4. 9:00 Č. Budějovice, katedrála: Květná neděle
- 9. 4. 10:00 Č. Budějovice, katedrála:
Zelený čtvrtek – Mše svatá s kněžími
- 9. 4. 17:00 Č. Budějovice, katedrála:
Zelený čtvrtek – Mše svatá na památku
Večeře Páně
- 10. 4. 17:00 Č. Budějovice, katedrála: Velký pátek
- 11. 4. 20:00 Č. Budějovice, katedrála: Bílá sobota
- 12. 4. 9:00 Č. Budějovice, katedrála:
Neděle Zmrtvýchvstání Páně
- 18. 4. 10:30 Praha, katedrála:
Mše svatá + Pochod pro život
- 21. 4. 9:00 Strakonice: Setkání kněží
strakonického vikariátu
- 23. 4. 18:00 Praha, katedrála: Mše svatá k 30 letům
od založení ČBK
- 27.–29. 4. Erlebachova Bouda:
Plenární zasedání ČBK
- 2. 5. 17:00 DCŽM Ktiš: Mše svatá, předávání
osvědčení Animátorského kurzu
- 3. 5. 10:00 Tábor – Klokoty: Mše svatá
s udělováním sv. biřmování
- 7. 5. 10:00 Praha: Ekonomicko-právní sekce ČBK
- 9. 5. 10:00 Lišov: Mše svatá s udělováním sv. biřmování
- 16. 5. 16:00 Č. Budějovice, katedrála:
Jáhenské svěcení
- 17. 5. 10:30 Č. Budějovice, kostel sv. Jana
Nepomuckého: Poutní mše svatá

Změna vyhrazena.

Personalia

A. Ustanovení:

R. D. Prof. ThLic. PaedDr. Martin Weis, Th.D. byl od **1. 3. 2020 do 29. 2. 2024** jmenován členem vědecké rady a zároveň členem odborové komise pro katolickou teologii na Teologické fakultě v Košicích, Katolické univerzity v Ružomberoku. Při příležitosti 100 let od založení Církve československé husitské, obdržel stříbrnou pamětní medaili Karla Farského za dlouholetou spolupráci s Husitskou teologickou fakultou Univerzity Karlovy v Praze.

R. D. Mgr. Mariusz Klimczuk byl k **20. 2. 2020** odvolán z funkce farního vikáře farností **Březnice u Příbrami, Bubovice, Drahenice, Chrašnice, Mirovice, Orlík nad Vltavou, Pohoří a Tochovice**, vše vikariát Písek a od **21. 2. 2020** byl ustanoven výpomocným duchovním v **kapli sv. Františka v Domě sv. Františka ve Veselí nad Lužnicí**. Č. j.: 581/2020.

B. Životní jubilea:

R. D. Mgr. Jan Mikeš oslavil **21. 3. 2020** své třicáté páté narozeniny.

R. D. Mgr. Jan Skibiński oslavil **21. 3. 2020** své třicáté páté narozeniny.

R. D. Bc. Ladislav Proks oslavil **21. 3. 2020** své čtyřicáté narozeniny.

P. Ing. Tomáš Rádl, SDB oslavil **18. 3. 2020** své šedesáté páté narozeniny.

Všem jubilantům upřímně blahopřejeme.

C. Výročí kněžského svěcení:

R. D. Mgr. Mariusz Klimczuk oslaví **8. 4. 2020** dvacáté výročí kněžského svěcení.

K výročí kněžského svěcení upřímně blahopřejeme.

Bude mít „rande“ na náměstí v Českých Budějovicích tradici?

Letos 13.2. se již podruhé se v rámci Národního týdne manželství uskutečnil happening „Zveme České Budějovice na rande“. Když se řekne: sejdem se u Samsona, je každému v Budějovicích i okolí jasné místo setkání. Krásné náměstí lemované domy s podloubím po celém obvodu a s kašnou uprostřed je lokace, na kterou jsou Jihočeši právem hrdí. A také přímo k láká dostaveníčkům, a to jak k soukromým, tak i k veřejným akcím.

Účastníci vytvořili na českobudějovickém náměstí svítící srdce; Foto: Pavel Zoul

Romantika u svátečně prostřeného stolu; Foto: Daniel Haines

Akce v předvečer sv. Valentýna nesla v sobě rozměry oba. Jejím cílem bylo připomenout každému, kdo žije ve vztahu, že v životě nefunguje nic automaticky a že o lásku k druhému je třeba pečovat, žít jí a dávat jí dost místa i času, aby mohla růst. Při četbě následujících příspěvků na vás jistě dýchne zcela neformální atmosféra akce, jejíž organizace měla kromě jiného ekumenický rozměr. Podíleli se na ní dobrovolníci z více společenství.

Dostaveníčko na náměstí

V předvečer svátku sv. Valentina (13. února 2020) ožilo českobudějovické náměstí díky akci „Zveme České Budějovice na rande“. Vtipná scénka o rozhovoru dvou manželů odstartovala program a příjemně tak naladila přihlížející. Milým překvapením bylo pro mě vidět na pódiu kolegyni z práce – Štěpánku Talířovou, jak zavzpomínala se svým manželem, že se před 40 lety seznámili právě v Českých Budějovicích. Myslí, že takovéto originální rande po 40 letech nemělo chybu!

Iveta B.

„Hele, kdy přijdeš zítra z práce?“,

ptá se mě manželka mezi řečí při večeři. „No, snad to stihnu do pěti,“ odpovídám zamyšleně. „To by bylo fajn,“ pokračuje manželka. „Půjdeme na rande?“ Jsem trochu zaskočen, babičky daleko, syn se na mě směje, starší děti jsou na prázdninách, tak vlastně proč ne. „A kam?“ ptám se. „No přece na náměstí, je tam akce: Zveme České Budějovice na rande. To nevíš?“ Nevěděl jsem, neslyšel jsem a spolu se ženou a synem vyrazil jsem. A dobře jsme udělali. Zveme České Budě-

jovice na rande je jedna z akcí Národního týdne v manželství. Národní týden manželství nás povzbuzuje k tomu, abychom si uvědomili, že o manželství je třeba pečovat, protože není samozřejmostí.

Již když jsme přicházeli na náměstí, slyšeli jsme hrát romantické písničky. Na náměstí bylo malé podium, stoleček se 2 židlemi svátečně prostřenými, několik dvojic i trojic (třetím bylo vždy dítě) a kolem bylo nakresleno obrovské srdce. Během doprovodného programu – píši doprovodný, protože hlavním bodem programu pro mě byla manželka a pro ni zase já (přeci jen to bylo rande) – jsme kromě písniček slyšeli několik vstupů moderátorů – manželů Poláčkových – a povídání hostů – manželů Talířových – kteří vyprávěli o svém dlouhém manželství. Dále jsme se mohli fotit u již zmínovaného stolu s kulisou ČB náměstí a Černé věže a přijali jsme skupinové pozvání na čaj a koláčky. Také jsme dostali vonné svíce ve tvaru srdíčka. Právě s těmito svíčkami jsme se postavili na nakreslenou siluetu srdce a pan fotograf nás vyfotil z Černé věže. Pozvolna se jedno velké společné rande rozpouštělo do malých skupinek zcela soukromých, až se pozvolna rozplynulo do rande jednotlivých manželů.

Bylo hezké, potkat na této akci několik našich známých, stejně tak bylo fajn mít další důvod vyrazit se ženou opravdu na rande, nejen na procházku, zastavit se a poděkovat si navzájem a Pánu Bohu za náš vztah. V dnešní době singles a nespoutané nevázanosti je fajn uvědomit si dar manželství.

Pavel a Andrea

Naše voda. Náš život.

Young Caritas učí, jak je v životě člověka důležitá voda

Čím je pro nás voda? Potřebujeme ji nejen k pití či zavlažování, ale své využití má i v průmyslové výrobě. Ne všude je však vody dostatek. Pracovníci projektu Young Caritas (pozn.: v překladu Mladá Charita) při Diecézní charitě České Budějovice se v novém workshopu o vodě s podtitulem „Naše voda. Náš život.“ zaměřují na důležitost vody pro každodenní život člověka.

První devadesátiminutový workshop, který vznikl ve spolupráci se společností Energie AG Bohemia, proběhl poprvé 5. března na Biskupském gymnáziu J. N. Neumanna v Českých Budějovicích. „*Tento vzdělávací workshop vznikl ve spolupráci se společností Energie AG Bohemia. Žáci a studenti se zábavnou formou dozví to, kde všude je voda v životě člověka potřebná, kolik procent Země je pokryto vodou, kolik lidí žije bez přístupu k pitné vodě, jak dlouho člověk přežije bez vody i kolik je potřeba vody na výrobu jednoho bavlněného trička,*“ uvádí českobudějovická koordinátorka projektu **Young Caritas** Martina Langová.

Workshop současně dává prostor studentům přemýšlet nad tím, jak se oni sami mohou zapojit a šetřit vodou. Na biskupském gymnáziu padaly nejrůznější návrhy – jeden ze studentů by třeba sestavil stroj na čištění slané mořské vody.

Začátkem roku 2020 zahájila Charita Česká republika spolu s Diecézní charitou České Budějovice, Diecézní katolickou charitou Hradec Králové a Diecézní charitou Plzeň tříletý pilotní projekt **Young Caritas** v České republice podpořený Evropskou unií a Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy. Hlavním cílem je vytvoření platformy pro podporu neformálního vzdělávání dětí a mládeže v charitní síti v České republice.

Českobudějovická odnož projektu **Young Caritas** v České republice rozšiřuje nabídku dostupného mimoškolního vzdělávání dětí a mládeže za použití nových metod. „*Do neformálního vzdělávání se snažíme zapojit také mladé dobrovolníky, čímž chceme podpořit celoevropský koncept Young Caritas, který v Česku ještě nemá ustálené místo. Naší vizí je posilovat v mladých lidech solidaritu s druhými, důležité hodnoty, spojovat a zapojovat děti a mládež od 6 do 26 let se zájmem o pomoc druhým a dát jim prostor tvořit i svou pozitivní budoucnost,*“ doplňuje Martina Langová.

Chcete se zapojit? Více informací najdou mladí zájemci o nejrůznější formy dobrovolnictví, pedagogové se zájmem o spolupráci i aktivní veřejnost na www.youngcaritas.cz.

Martina Baráková
Diecézní charita České Budějovice

Foto: M. Baráková, DCHCB

Foto: M. Baráková, DCHCB

16. 4. 2020

19:30 hod.

VÁCLAV NECKÁŘ & BACILY

Katedrála sv. Mikuláše, České Budějovice

BENEFIČNÍ KONCERT PRO KATEDRÁLU

Dobrovolný příspěvek bude použit na rekonstrukci chrámu

Vzhledem k aktuální situaci s koronavirem je možné, že koncert proběhne v náhradním termínu. O případné změně budeme informovat na www.bcb.cz

Partneři koncertu:

www.vaclavneckar.cz

